

[N. Chr. Christensen.]

i udvalget kunne finde frem til andre betydelige resultater. Jeg beder altså det ærede medlem besvare dette spørgsmål her fra folketingets talerstol.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Den debat, der nu har udfoldet sig, giver mig i og for sig ikke anledning til mange bemærkninger. Om selve det lovforslag, der foreligger til behandling, er der ikke blevet sagt så forfærdelig meget, og det, der er blevet sagt om det, har ikke været særlig rosende; det var næsten, som om man hos en af medforslagsstillerne, ordføreren for det konservative parti, det ærede medlem hr. Poul Sørensen, sporede omend ikke ligefrem forbehold overfor forslaget, så dog ikke nogen synderlig interesse. Jeg kan tage fejl i min vurdering, men det var det indtryk, jeg fik ved at høre det ærede medlems indlæg i debatten. Da forslagsstillerne således næppe vil få lejlighed til at takke de ærede ordførere for de andre partier, vil jeg gøre det. Det ligger vel nu nogenlunde klart for os, at forslaget, som det foreligger, ikke vil blive gennemført; det er altid et resultat af dagens debat, og jeg er glad for at konstatere dette resultat.

Blev der sagt så relativt lidt om selve lovforslaget, blev der til gengæld sagt meget om arbejdsmarkedets forhold i al almindelighed og specielt om bevægeligheden på arbejdsmarkedet. Der blev fra næsten alle sider fremsat betragtninger, som jeg synes har været både positive og frugtbare, og som jeg i og for sig heller ikke har ret mange indvendinger imod. Især synes jeg, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard udkastede virkelig brede perspektiver over emnet, og de citater, det ærede medlem kom med fra hr. Vedel-Petersens foredrag, synes jeg var ganske overordentlig interessante. Jeg tror, det er rigtigt, at hvis vi i dette land skal gennemføre fuld beskæftigelse, en høj og stabil beskæftigelse, kræver det en høj grad af

bevægelighed; det kan kræve en geografisk bevægelighed — enkelte af de ærede ordførere var inde på spørgsmålet om arbejdsløshedsøerne, de mange arbejdsløse, specielt i Nordjylland. Her kræves enten en bevægelighed hos de pågældende arbejdere eller hos kapitalen, for vi må erindre, at det er ikke bare arbejderne, der har et bevægelighedsproblem; det er også den kapital, der skal investeres. Enten må arbejderne flyttes derhen, hvor kapitalinvesteringerne skaber beskæftigelsesmulighederne, eller også må man finde midler, hvorved investeringerne kan flyttes derhen, hvor de arbejdsløse findes.

Det er klart, at også spørgsmålet om bevægeligheden mellem faglærte og ufaglærte trænger sig på. Jeg tror, det er rigtigt, som ikke mindst det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard understregede, at en strukturændring har fundet sted i vort samfund. Nye produktionsmetoder anvendes; de gamle, meget ortodokse faggrænser må gradvis lempes, ændres — ja, nogle af dem måske helt falde — og nye uddannelsesregler tages i anvendelse. Som det er blevet sagt fra flere sider, og som jeg også i mit første indlæg søgte at påpege, er der en udvikling i gang, som imødekommer det behov, samfundets ændrede produktionsmæssige struktur kræver. Vi har, ikke mindst indenfor byggeriet, set en sådan udvikling være på vej.

Efterhånden som man lyttede til de to ærede ordførere for forslagsstillerne (Henry Christensen og Poul Sørensen), forstår man, at det foreliggende forslag først og fremmest tager sigte på byggeriet, at det vel først og fremmest er et „murerforslag“, hvis jeg må have lov til at betegne det sådan. Når man ser på, hvad der ivoerigt kunne gøres og allerede er i gang indenfor byggeriet, bliver man mere og mere overbevist om, hvor lidt sagligt hold der egentlig er i det foreliggende forslag. Når man bare tænker på, hvordan murerens beskæftigelsesgrad svinger efter sæsonen, mellem en arbejdsløshed på op til 30 pct. om vinteren og helt ned til